

[Christmas Møller.]

Vedkommende ogsaa. Jeg skal ikke rejse nogen Diskussion derom og kun sige, at jeg tror heller ikke, det vilde være i det danske Samfunds Interesse, ej heller i det danske Landbrugs Interesse, om man foretog det Skridt, som Bondepartiet her har stillet Forslag om.

Med Hensyn til Rentesænkingsforslaget skal jeg kun sige, at der er ingen, der efter de Betragtninger, som Gang paa Gang er fremsat angaaende økonomiske Spørgsmaal fra mit Partis Side, kan være i Tvivl om, at vi ikke kan medvirke til Forslagets Gennemførelse. Vi tror, det er en Fordel for et Samfund, for det levende Erhvervsliv at have en relativt lav Rente. Vi mener, det maa blive Statens Opgave gennem sin Skattepolitik og sin økonomiske Politik at drage Omsorg for, at der bliver Kapitalopsamling og Kapitalopsparing, og sker det i tilstrækkeligt Omfang, er der ikke Tvivl om, at saa skal Renten nok gaa ned.

Videre maa jeg sige til det ærede Parti, at man kan ikke nægte, at det slipper nemt fra sine Forslag paa disse vanskelige Omraader, idet det jo kun taler om Ekstrabeskatning med Hensyn til Tantiører, Lønninger og Arbejdsudbytter, men aldeles ikke positivt angiver, hvorledes Tingene skal gøres.

Man kan i en vis Forstand ikke sige, at dette Lovforslag er fremsat med Hensyn paa Valget, for, vil det ærede Medlem der førte Ordet, utvivlsomt sige, det er jo allerede fremsat den 15. Oktober. Men man har jo Lov til at sige, at det ærede Medlem og hans Parti har regnet ud, at der nok blev Valg henimod April, og derfor var det lige saa godt at have en Slags politisk Valutareserve.

Vi kan for vort Vedkommende ikke medvirke til Gennemførelsen af de to første Afsnit. Med Hensyn til Forslaget om Nedsættelse af Landbrugets faste Skatter tror jeg, at man har Lov til at sige, at de ærede Medlemmer i den Henseende har gaaet i en god Skole hos de Partier, fra hvem de har taget Forslaget.

Aage Fogh: Bondepartiet trak sit Forslag om ekstraordinær Støtte til Landbruget tilbage. Jeg vilde i og for sig tro, at det maaske havde været lige saa klogt, hvis de to sidste Forslag her var gaaet samme Vej. Ved den Behandling, der har fundet Sted, har man bemærket, at Forslagsstillerne behandler Spørgsmaalet, som om Vilkaarene her i Landet var de samme

som i 1932—33 og de samme, som de var for 2 Aar siden, da dette Forslag første Gang blev stillet. Der er vistnok Grund til at gøre opmærksom paa, at selv om man kan være utilfreds med mangt og meget, maa man indrømme, at der har været kendelig Fremgang i de økonomiske Vilkaar, navnlig fra 1932—33, men ogsaa fra 1935—36, da dette Forslag første Gang var fremme.

Det gælder for Erhvervslivet i Almindelighed, og det gælder ogsaa for det danske Landbrug. Jeg er mellem dem, der har den Opfattelse, at de Resultater, der er naaet i Landbruget, ikke helt ud er tilfredsstillende, men jeg erkender, at naar Forrentningsprocenten i Aar opgøres til mellem 4 og 4½, vidner det om en meget væsentlig Forbedring, og det vil i Praksis sige, at den Landmand, der ikke skylder over 80—85 pCt. af de Værdier, han arbejder med, kan forrente den laante Kapital og faa fuld Løn for sit Arbejde og Driftslederløn, som den beregnes efter de gængse Metoder.

Det synes jeg, man skylder at gøre opmærksom paa, og jeg tror, det vilde være en stor Fordel ogsaa for Landbruget, hvis de Folk, der mener sig særlig kaldet til at repræsentere Landbruget — jeg maa antage, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne med den Navneforandring, hans Parti har taget, vil udtrykke, at han som Leder af Bondepartiet særlig skulde varetage de danske Bønders Interesser her i Tinget —, vilde gøre det paa en lidt mere nøgtern Maade, end det i Almindelighed sker.

Med Hensyn til det foreliggende Forslag kan jeg for saa vidt være enig med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, naar han i sine Slutningsbemærkninger sagde, at det er ikke Enkeltheder, det kommer an paa. Jeg skal derfor heller ikke gaa i Enkeltheder. Jeg har det Indtryk, at Lovforslaget næppe bliver til Lov. Men naar det ærede Medlem i sin § 1 stiller Forslag om, at der skal være fri Valutahandel her i Landet, og slutter Paragraffen med at kræve, at foreløbig skal der i alt Fald gives 30 Kr. for 1 Pund Sterling, er det maaske nok et Udtryk for, at det ærede Medlem ikke er ganske sikker paa, at fri Valutahandel i Øjeblikket vil være ensbetydende med, at 30 Kr. under fri Valutahandel kom til at svare til 1 Pund. Jeg synes ærlig talt, det er en mærkelig Maade at frigive Valutaen paa, at begynde med at tvangsned sætte Kronen yderligere. Jeg gør opmærksom paa, at der er andre af de